

Вісмавітра, характерник
Зажбурнув царя Трісанку
Просто в небо, аж до Індри,
В царство вічного світанку.

Та боги, спанувши гнівом,
З неба вниз його спустили,
І повис він, бо підперли
З двох боків дві рівні сили.

Так тебе, о людське серце,
Невідступністю своєю
Держать сумніви й надії
Поміж небом і землею.

Переклад В. Мисика